

การพัฒนาหนังสือกึ่งของเล่น เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็ก อายุ 4 – 6 ปี  
DEVELOPMENT OF TOY BOOKS FOR ENHANCEMENT IN EXECUTIVE FUNCTIONS OF  
CHILDREN AGED 4 – 6 YEARS

เกศกนก ลมงาม<sup>1</sup>

ยศไกร ไทรทอง<sup>2</sup>

กรกมล คำสุข<sup>3</sup>

#### บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กช่วงอายุ 4 - 6 ปี 2) เพื่อค้นหาข้อกำหนดในการแต่งเนื้อหาของหนังสือกึ่งของเล่นที่มีความเหมาะสมสำหรับการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความเหมาะสมต่อเด็กอายุ 4 - 6 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กช่วงอายุ 4 - 6 ปี ที่ศึกษาในโรงเรียนทางเลือกจำนวน 30 คน การวิจัยครั้งนี้ได้มีการสร้างแบบสอบถามโดยได้ทำการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 ช่วง ได้แก่ 1) การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนทางเลือกเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 20 ท่าน โดยการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กช่วงอายุ 4 - 6 ปี 2) การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านวรรณกรรมเด็กและสาขาใกล้เคียง โดยมีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ใช้การเก็บข้อมูลในรูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview)

ผลการวิจัยพบว่าทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กช่วงอายุ 4 - 6 ปี ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็น ดังนี้ ผลการวิจัยข้อที่ 1) ทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 - 6 ปี โดยทักษะที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่มีความจำเป็นมากที่สุดต่อการเสริมสร้างคือ การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) มีค่าเฉลี่ย 4.5 และการมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal - Directed Persistence) มีค่าเฉลี่ย 4.3 ตามลำดับ ผลการวิจัยข้อที่ 2) เนื้อหาที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารต่อเด็กอายุ 4 - 6 ปีพบว่า ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้แยกเนื้อหาของทักษะการคิดเชิงบริหารในแต่ละด้านออกจากกันอย่างชัดเจนเป็นทักษะละ 1 เล่ม โดยเนื้อหาเรื่องการควบคุมอารมณ์ที่ควรปลูกฝังในเด็กคือ สามารถสอนให้เด็กควบคุมอารมณ์โกรธ ตัวละครที่ดำเนินเรื่องควรแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นเหตุให้ตัวละครได้รับผลของการใช้อารมณ์ และเนื้อหาของเรื่องมุ่งสู่เป้าหมายคือ สามารถสอนให้เด็กทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ตัวละครที่ดำเนินเรื่องต้องแสดงออกซึ่งความพยายาม โดยเห็นได้อย่างชัดเจนว่าตัวละครมีความพยายามและได้รับผลลัพธ์ที่ดีจากการกระทำ

**คำสำคัญ:** ทักษะการคิดเชิงบริหาร หนังสือกึ่งของเล่น โรงเรียนทางเลือก

<sup>1</sup> นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมการออกแบบ วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

<sup>2</sup> อาจารย์ที่ปรึกษาหลักประจำสาขาวิชาศิลปกรรมการออกแบบ วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

<sup>3</sup> อาจารย์ที่ปรึกษาประจำสาขาวิชาศิลปกรรมการออกแบบ วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**Abstract**

The purposes of this research are as follows: 1) To study Executive Function which is necessary for the development in 4 to 6-year-old children 2) To determine criteria for distinguishing toy books' contents which are appropriate for the development of Executive Function in 4 to 6-year-old children. The subjects were 30 children who are 4 to 6-year-old studying in alternative schools. The questionnaire was conducted to acquire two sections of information as follows: 1) Data derived from twenty specialists who have longer than three years of teaching experiences in alternative schools. The questionnaire was scored from 1-5; in accordance with the Rating Scale by Likert, to facilitate the experts' evaluation of Executive Function which is necessary for the development in 4 to 6-year-old children. 2) Data derived from specialists, three in total, who have more than five years experiences in Children's Literature and other relevant fields. The collection of data is conducted in the form of an interview.

The opinions for the Executive Function which are necessary for the development in 4 to 6-year-old children, given by the experts are resulted as follows: 1) The most important skill for contributing Executive Function which is necessary for the development in 4 to 6-year-old children is "Emotional Control" averagely valued 4.5 and "Goal-Directed Persistence" valued 4.3, respectively. 2) The suggestions, given by the experts, about appropriate contents for the development in 4 to 6-year-old children are distinct separations of each aspect in Management Thinking Skills or Executive Function into one book. The contents which should be cultivated, in terms of "Emotional Control", are the abilities to control and suppress one's own anger. The protagonist should express his emotion clearly, therefore, the story could end up where the protagonist must repay as a consequence. For "Goal-Directed Persistence" aspect, the aim is to instruct the children to accomplish the given assignments. The protagonist must express his effort which is, distinctly, seen as "good actions leads to good consequences."

**Keywords:** *Executive functions, Toy books, Alternative school*

**บทนำ**

ในปัจจุบันหากจะมองถึงการพัฒนาและการขับเคลื่อนทรัพยากรมนุษย์ สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญที่สุดของการพัฒนา คือการสร้างเด็กในวันนี้ให้มีคุณภาพ วัยเด็กเป็นช่วงที่มีพัฒนาการด้านสมองและการเรียนรู้เป็นไปอย่างรวดเร็วที่สุดในทศวรรษที่ผ่านมา มีการใช้ศาสตร์ต่างๆ ในการวิเคราะห์สมอง เพื่อศึกษาพัฒนาการแต่ละขั้นตอนพบว่าโอกาสแห่งการเรียนรู้ และอัตราการเรียนรู้สูงสุดอยู่ในช่วงวัยเด็ก การเติบโตและพัฒนาการของสมองสูงสุดในช่วง 0 – 6 ปี เป็นการเติบโตทางปริมาณ โดยสมองจะมีขนาด 90 – 95% และขนาดของสมองไม่ได้หยุดเติบโตเมื่ออายุ 6 ปี แต่จะมีการเจริญเติบโตจนถึงอายุ 20 – 25 ปี (อรุณศรี ละอองแก้ว, 2556) จึงถือได้ว่าช่วงวัยเด็กเป็นช่วงวัยที่ต้องการการปลูกฝังบ่มเพาะอย่างจริงจัง การพัฒนาเด็กจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากสมองของเด็กจะได้รับการสร้างและพัฒนาอย่างรวดเร็ว การพัฒนาเด็กในช่วงนี้จะเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาไปจนตลอดชีวิต แต่ด้วยโลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พลิกผันและเต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุต่างๆ จากวิกฤตเหล่านี้ส่งผลให้เด็กไทยอายุ 0 - 6 ปี จำนวน 4.58 ล้านคน มีผลกระทบจากสถานการณ์ จากการสำรวจพบว่าเด็กไทยมีปัญหาพัฒนาการล่าช้า ไม่เหมาะสมกับวัยทั้งทางด้านพฤติกรรม อารมณ์และความคิด เฉลี่ยร้อยละ 30 (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง, 2560) จากปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมตระหนักได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งที่ต้องให้

ความสำคัญนั้นไม่ใช่แค่การศึกษาที่มอบให้เด็กเพียงเท่านั้น แต่ควรที่จะสร้างโอกาส เพื่อที่จะให้เด็กได้พัฒนา เรียนรู้ ผักฝน ทักษะความสามารถในด้านต่างๆ เพื่อที่จะเติบโตขึ้นและสามารถนำทักษะความรู้ความสามารถมาใช้ในการดำเนินชีวิต

ทักษะการคิดเชิงบริหาร หรือ Executive Functions (EF) เป็นกระบวนการการใช้สมองในระดับสูงเป็นทักษะของ สมองส่วนหน้าที่อยู่บริเวณหน้าผาก สมองส่วนนี้เป็นสมองชุดกระบวนการทางความคิด ทำหน้าที่เกี่ยวกับการคิด การรู้สึกและ การกระทำของมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์คิดเป็น มีเหตุผล ยับยั้งซึ่งใจได้ กำกับอารมณ์ได้ กำกับพฤติกรรมของตนเองได้ มีความ รับผิดชอบ ยึดเป้าหมายทำมันให้สำเร็จ (สุภาวดี หาญเมธี, 2559) ทักษะการคิดเชิงบริหารเป็นทักษะที่มนุษย์นำมาใช้ในการ จัดการการเรียนรู้ ทักษะนี้เป็นนับว่าเป็นรากฐานของชีวิตในด้านความสำเร็จในการเรียน การทำอาชีพและการมีสัมพันธ์ไมตรี กับผู้อื่น เมื่อกล่าวถึงทักษะการคิดเชิงบริหารมนุษย์ไม่ได้เกิดมาพร้อมกับทักษะนี้ แต่มนุษย์เกิดมาพร้อมกับศักยภาพที่จะ พัฒนาทักษะเหล่านี้ ทักษะการคิดเชิงบริหารเป็นทักษะที่ต้องถูกนำมาพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน สามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์จริง ผ่านการเลี้ยงดู เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่เกิด ซึ่งในขณะที่วัยก่อน หน้าต่างของโอกาสที่สำคัญที่สุดของการเติบโตอย่างมากอยู่ในช่วงวัย 3 - 6 ปี หลังจากนั้นทักษะนี้จะเติบโตเพียงเล็กน้อย ต่อไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เพราะฉะนั้นการที่เด็กจะเก่งอย่างเดียวนั้นไม่ใช่คำตอบ เด็กที่จะมีชีวิตประสบความสำเร็จได้นั้น ส่วนหนึ่งจะต้องมีทักษะการคิดเชิงบริหารที่ดี โดยกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กได้ดีที่สุดมักจะเป็น กิจกรรมการเล่นทั่วไปของเด็ก เช่น การอ่านนิทาน ฟังดนตรีประกอบจังหวะ การทำงานบ้าน เป็นต้น ซึ่งในทางตรงกันข้าม ปัจจัยที่ส่งผลลบกับทักษะการคิดเชิงบริหารก็มีเช่นเดียวกัน เช่น ความเครียด การใช้ความรุนแรง ความเศร้า ความเหงา ความกลัวและการใช้เทคโนโลยีก่อนวัยอันควรในปริมาณที่มากเกินไป เหล่านี้อาจมีผลทำให้ทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็ก พัฒนาได้ไม่มากพอ (วรนาท รักสกุลไทย, 2561) ซึ่งการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารที่ดีในเด็กควรเริ่มต้นจากการอ่านจะ ส่งผลต่อเด็กได้ดีและมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นด้วยการให้เด็กอ่านหนังสือนิทานหรือพ่อแม่อ่านหนังสือนิทานให้ลูก ฟัง โดยที่พ่อแม่ควรอ่านหนังสือให้เด็กฟังตั้งแต่แรกเกิดและเลือกเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของเด็กจะทำให้เข้าไปสู่ทักษะ ในเรื่องภาษาและการสื่อสาร เด็กสามารถกำกับควบคุมตนเองและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ (นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล, 2559) ซึ่งการอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็ก แต่สิ่งที่แฝงอยู่ในทักษะนี้ไม่ใช่แค่การอ่านออกหรืออ่านได้ เพียงเท่านั้น จะต้องนำมาซึ่งความสุข ความเพลิดเพลินให้กับเด็ก เกิดกระบวนการเรียนรู้และนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด การเขียน การวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยทักษะการคิดเชิงบริหารเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่าง สม่าเสมอ เมื่อนำทักษะเหล่านี้มาผนวกกับการอ่าน การอ่านจะสามารถนำไปสู่ความเข้าใจได้ดีคือ เด็กต้องมีทักษะการคิดเชิง บริหารที่ดีด้วย โดยทั่วไปแล้วทักษะการอ่านจะบอกถึงความสามารถของทักษะการคิดเชิงบริหารในขณะที่เดียวกันทักษะการคิด เชิงบริหารก็จะบอกถึงความสามารถในการอ่าน งานวิจัยมีผลออกมาว่าการพัฒนาความเชื่อมโยงของทักษะ 2 ด้านนี้มีผลต่อ กัน (สุภาวดี หาญเมธี, 2559)

การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารมีหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งการใช้หนังสือกึ่งของเล่นก็เป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะ สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้ โดยหนังสือกึ่งของเล่น หมายถึง หนังสือที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กได้อ่านและเล่นควบคู่กัน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านมากยิ่งขึ้น หนังสือกึ่งของเล่นสามารถทำให้เด็กพัฒนาทักษะนี้อย่างมี ประสิทธิภาพ เนื่องจากเด็กชอบเล่น เมื่อนำหนังสือที่มีเนื้อหาสนุกสนานมาผนวกกับการอ่านและวิธีการต่างๆ จะส่งผลให้เด็กมี ความสนใจกับกับสิ่งๆ นั้นเป็นระยะเวลานานขึ้น ปัจจุบันมีหนังสือที่สร้างความตื่นตาตื่นใจ หนังสือประเภทนี้มักให้ความสำคัญ กับเทคนิคและความหือหวาของรูปเล่ม นอกจากนี้จะมีภาพมีตัวหนังสือแล้วยังมีสิ่งอื่นที่แปลกแยกไปจากหนังสือธรรมดา ลักษณะพิเศษของหนังสือกึ่งของเล่นในปัจจุบันมักใช้เทคนิคการเจาะกระดาษในส่วนต่างๆ ของเล่มให้เด็กได้เปิดดู โดยใช้ เทคนิคสามมิติและเทคนิคเสียงร่วมด้วย การอ่านและเล่นกิจกรรมต่างๆ ภายในหนังสือจะช่วยให้เด็กเริ่มที่จะสนใจ จดจ่อ สนุกสนานในเวลาเดียวกัน ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเทคนิคเหล่านี้เป็นการเรียกร้องความสนใจจาก เด็กให้เด็กจดจ่อกับสิ่งนั้น (ณ ลันตา, 2555) การนำหนังสือกึ่งของเล่นเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการบูรณาการการเรียนรู้ผ่านหนังสือกึ่งของเล่นด้วยการอ่านและการเล่น สื่อที่นิยมในการเลือกใช้จะเป็นสื่อที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้เองและสามารถต่อยอดในการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ได้ ซึ่งจะเอื้อให้เด็กมีประสบการณ์พื้นฐานทางการเล่น เพื่อนำไปต่อยอดและเสริมสร้างทักษะต่างๆ ทั้งทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้และยังนำมาซึ่งความสนุกสนานในเวลาเดียวกัน

แต่ในปัจจุบันเด็กบางกลุ่มสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีตั้งแต่อายุน้อย อิทธิพลจากเทคโนโลยีสามารถส่งผลกับเด็กโดยตรง ในช่วงปฐมวัยของเด็กถือว่าเป็นวัยที่ไม่เหมาะสมที่ใช้เทคโนโลยี เด็กควรได้พัฒนาการตนเองจากการสัมผัสและปฏิสัมพันธ์โดยตรงจากการช่วยเหลือตนเอง เรียนรู้ทักษะทางสังคมและสื่อสารกับผู้อื่น การเล่น การขยับกล้ามเนื้อ การอ่านนิทานร่วมกับพ่อแม่ ซึ่งเทคโนโลยียังไม่สามารถทดแทนในเรื่องนี้ได้ โดยการใช้เทคโนโลยีตั้งแต่ยังเด็กยังเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้รู้จักสิ่งล่อแหลมก่อนวัยอันสมควร การที่让孩子ได้ใช้เทคโนโลยีก่อนวัยอันสมควรนั้นนับว่ามีความเสี่ยงต่อเด็กทั้งในด้านพัฒนาการด้านต่างๆ และอาจส่งผลถึงในด้านนิสัยของเด็กในระยะยาวจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ได้อีกด้วย (รักลูก, ม.ป.ป) จากปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดการเล็งเห็นถึงปัจจัยความเสี่ยงเหล่านี้มากยิ่งขึ้น จึงได้มีสถานศึกษาสำหรับเด็กในอีกรูปแบบหนึ่งคือโรงเรียนทางเลือก

การศึกษาในปัจจุบันนอกจากการศึกษาในโรงเรียนรูปแบบกระแสหลักแล้วยังมีการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นที่นิยมและได้รับความสนใจมากขึ้นในปัจจุบันก็คือโรงเรียนทางเลือก โรงเรียนทางเลือกเป็นโรงเรียนที่สอนการศึกษาในลักษณะที่หลากหลายและมีการตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก โดยจะมุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น โดยธรรมชาติและกิจกรรมต่างๆ รอบตัว (สุชาติ จักรพิสูทธิ, 2548) ซึ่งการนำสื่อหนังสือกึ่งของเล่นเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการบูรณาการการเรียนรู้ผ่านหนังสือกึ่งของเล่นด้วยการอ่านและการเล่น โดยสื่อที่โรงเรียนทางเลือกนิยมใช้ในการเรียนการสอน จะเป็นสื่อที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้เองและสามารถต่อยอดในการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ได้ เนื่องจากการเรียนการสอนในโรงเรียนทางเลือกเอื้อให้เด็กมีประสบการณ์พื้นฐานทางการเล่น เพื่อพัฒนาต่อไปยังการสร้างทักษะต่างๆ ทั้งทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้และยังนำมาซึ่งความสนุกสนานในเวลาเดียวกัน

จากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทักษะการคิดเชิง ซึ่งทักษะนี้จะเป็นเหมือนรากฐานของชีวิตและนำไปสู่การพัฒนาทักษะในด้านอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งสื่อสำหรับเด็กในช่วงอายุ 4 - 6 ปี เป็นวัยแรกเริ่มในการอ่านหนังสือ โดยหนังสือกึ่งของเล่นนั้นนับว่าสื่อที่ดีในเริ่มต้นการฝึกฝนทักษะการอ่านและเด็กสามารถเล่นสนุกไปพร้อมกัน ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาถึงกระบวนการของทักษะการคิดเชิงบริหารและกระบวนการการทำหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อนำหลักการนั้นมาพัฒนาหนังสือกึ่งของเล่นให้ตอบสนองตามหลักการและความสนใจของเด็กตามช่วงอายุ เนื่องจากหนังสือกึ่งของเล่นจะเป็นการสร้างกิจกรรมให้เด็กได้ทำร่วมไปกับการอ่าน ส่งผลเด็กเกิดความสนใจมากขึ้นและให้ความสำคัญกับการอ่านหนังสือเป็นเวลานานขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งหนังสือกึ่งของเล่นนี้จะเป็นเครื่องมือทางเลือกสำหรับผู้ปกครองในการที่จะเสริมสร้างพัฒนาการด้านทักษะการคิดเชิงบริหารให้กับเด็กในช่วงอายุ 4 - 6 ได้เป็นอย่างดี

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 - 6 ปี
2. เพื่อค้นหาข้อกำหนดในการแต่งเนื้อหาของหนังสือกึ่งของเล่นในการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความเหมาะสมต่อเด็กอายุ 4 - 6 ปี

**สมมุติฐานของการวิจัย**

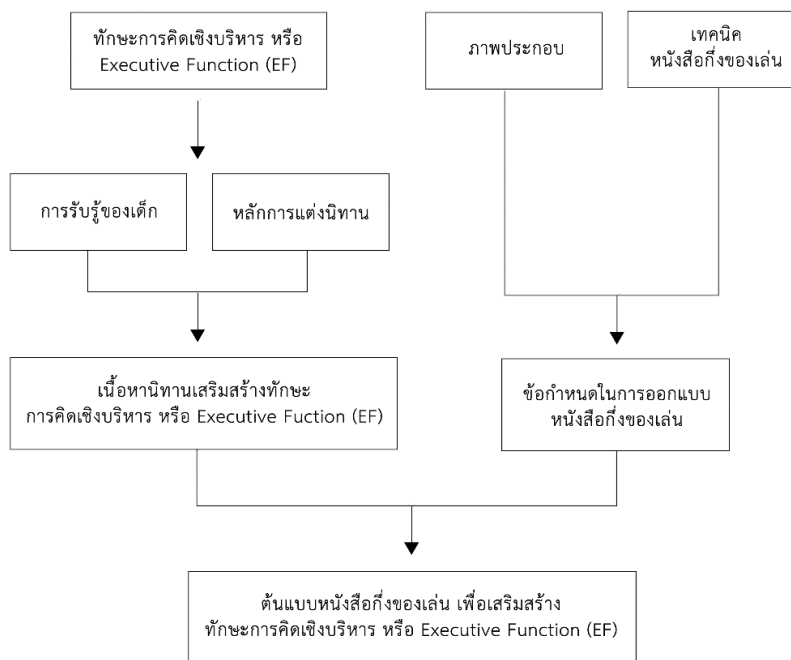
1. หนังสือกึ่งของเล่นที่นำทักษะการคิดเชิงบริหารมาเป็นหลักในการแตงนิทาน ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความอดทนในการบรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดียิ่งขึ้น
2. หนังสือกึ่งของเล่นจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้และเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหาร โดยสามารถสร้างความสนุกสนานและเพลิดเพลินร่วมกับการอ่าน

**ขอบเขตของการวิจัย**

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาหนังสือกึ่งของเล่น เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็ก อายุ 4 – 6 ปี โดยทำการศึกษาหนังสือกึ่งของเล่นในกลุ่มของหนังสือนิทาน เพื่อสร้างข้อกำหนดในการออกแบบเท่านั้น โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เด็กอายุ 4 – 6 ปี ที่ศึกษาในโรงเรียนทางเลือก
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

**กรอบความคิดที่ใช้วิจัย**



**วิธีดำเนินการวิจัย**

การดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาหนังสือกึ่งของเล่น เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็ก อายุ 4 – 6 ปี เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) โดยศึกษา 9 ทักษะคือ
  - 1) ความจำเพื่อการใช้งาน (Working Memory) 2) การยั้งคิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) 3) การยืดหยุ่นความคิด (Shifting หรือ Cognitive Flexibility) 4) การใส่ใจจดจ่อ (Focus หรือ Attention) 5) การควบคุมอารมณ์ (Emotional

Control) 6) การติดตามประเมินตนเอง (Self – Monitoring) 7) การริเริ่มลงมือทำ (Initiating) 8) การวางแผน (Planning & Organizing) 9) การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal – Directed Persistence)

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือจำนวน 2 ท่าน

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลในรูปแบบแบบสอบถาม การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 - 6 ปี ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคุณครูจากโรงเรียนทางเลือก โดยมีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนทางเลือกเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 20 ท่าน

4. ศึกษาเอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับการแตงนิทานสำหรับเด็ก โดยนำทักษะการคิดเชิงบริหารเรื่องการควบคุมอารมณ์และการมุ่งสู่เป้าหมายมาเป็นหลักในการแตงนิทาน

5. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลในรูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview) โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือจำนวน 2 ท่าน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินประสิทธิภาพด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อค้นหาข้อกำหนดในการแตงเนื้อหาของหนังสือกึ่งของเล่นที่มีความเหมาะสมสำหรับการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารมีความเหมาะสมต่อเด็กอายุ 4 - 6 ปี ในเรื่องการควบคุมอารมณ์และการมุ่งสู่เป้าหมาย ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์จากสถาบันต่างๆ บรรณาธิการหนังสือเด็กและนิตยสารเด็ก โดยมีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน

6. นำข้อกำหนดในการแตงนิทานสำหรับเด็กมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำมาแตงนิทานที่มีความเหมาะสมสำหรับการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารสำหรับเด็กอายุ 4 - 6 ปี เรื่องการควบคุมอารมณ์และการมุ่งสู่เป้าหมาย

### ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนการประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 - 6 ปี โดยทักษะการคิดเชิงบริหารแบ่งออกเป็น 9 ข้อ ดังตาราง

**ตารางที่ 1 :** แสดงผลการวิเคราะห์ทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 - 6 ปี

รายละเอียด	รวม	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
1. ความจำเพื่อการใช้งาน (Working Memory)	78	3.9	0.96	มีความจำเป็นมาก
2. การยั้งคิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control)	77	3.85	1.03	มีความจำเป็นมาก
3. การยืดหยุ่นความคิด (Shifting/Cognitive Flexibility)	70	3.5	1.35	มีความจำเป็นมาก
4. การใส่ใจจดจ่อ (Focus/Attention)	82	4.1	1.07	มีความจำเป็นมาก
5. การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control)	90	4.5	0.60	มีความจำเป็นมากที่สุด
6. การติดตามประเมินตนเอง (Self – Monitoring)	70	3.5	1.35	มีความจำเป็นมาก
7. การริเริ่มลงมือทำ (Initiating)	82	4.1	1.07	มีความจำเป็นมาก
8. การวางแผน (Planning & Organizing)	75	3.75	1.25	มีความจำเป็นมาก
9. การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal - Directed Persistence)	86	4.3	0.89	มีความจำเป็นมากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างในเด็กอายุ 4 – 6 ปี มีค่าเฉลี่ย 2 ระดับคือ มีความจำเป็นมากที่สุดและมีความจำเป็นมาก ดังนี้ 1) ทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นมากที่สุดคือ การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) มีค่าเฉลี่ย 4.5 และการมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal - Directed Persistence) มีค่าเฉลี่ย 4.3 2) ทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นมากคือ การใส่ใจจดจ่อ (Focus/Attention) และการริเริ่มลงมือทำ (Initiating) มีค่าเฉลี่ย 4.1 ความจำเพื่อการใช้งาน (Working Memory) มีค่าเฉลี่ย 3.9 การยั้งคิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) มีค่าเฉลี่ย 3.85 การวางแผน (Planning & Organizing) มีค่าเฉลี่ย 3.75 การยืดหยุ่นความคิด (Shifting/Cognitive Flexibility) และการติดตามประเมินตนเอง (Self – Monitoring) มีค่าเฉลี่ย 3.5

2. ข้อกำหนดในการแต่งเนื้อหาของหนังสือกิ่งของเล่นที่มีความเหมาะสมสำหรับการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารมีความเหมาะสมต่อเด็กอายุ 4 - 6 ปี ดังนี้

### 2.1 การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control)

2.1.1 ด้านเนื้อหา เนื้อหาของการควบคุมอารมณ์ควรมีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายมีความลึกซึ้งกินใจและเนื้อหาต้องมีความสุขสนุกสนาน นิทานแต่ละเรื่องควรจะแบ่งอารมณ์ออกเป็นเล่มละ 1 อารมณ์ เพื่อจะได้ไม่สร้างความสับสนให้กับเด็ก อารมณ์ที่ควรส่งเสริมให้เด็กในวัย 4 – 6 ปี ได้ทำการเรียนรู้คือ อารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า อารมณ์กังวล เป็นต้น โดยอารมณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ส่งเสริมในเด็กมากที่สุด คือ อารมณ์โกรธ เนื่องด้วยอารมณ์โกรธเป็นอารมณ์ที่สามารถนำพามาซึ่งความก้าวร้าวและรุนแรง โดยจะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นการขว้างปาสิ่งของหรือการทำร้ายผู้อื่น

2.1.2 ด้านตัวละคร ตัวละครควรแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน พฤติกรรมของตัวละครควรแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา เช่น ตัวละครด้านดีควรแสดงออกว่าเป็นคนดี โดยไม่มีอะไรแฝงไว้ ตัวละครด้านไม่ดี ควรแสดงออกว่าร้ายหรือนิสัยไม่ดี ตัวละครควรมีชีวิตชีวา แต่ต้องมีการแสดงออกทางอารมณ์เป็นหลักและแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน โดยวิธีการใช้ตัวละครสำหรับนิทานเด็กนั้น สัญลักษณ์แทนอารมณ์หรือลักษณะนิสัยต่างๆ มักใช้ตัวละครสัตว์เป็นตัวกลางในการถ่ายทอด เช่น อารมณ์โกรธ แทนด้วยเสือหรือสิงโต อารมณ์กังวล แทนด้วยเต่า เป็นต้น

### 2.2 การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal - Directed Persistence)

2.2.1 ด้านเนื้อหา เนื้อหาของการมุ่งสู่เป้าหมายควรมีเนื้อหาที่ตรงไปตรงมาและมีแก่นของเรื่องที่ชัดเจน เรื่องราวต่างๆ ไม่ซับซ้อน เนื้อหาสอนให้เด็กทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เช่น การทำการบ้าน ต้องทำอย่างไร อุปสรรคเป็นอย่างไร ควรแจจแจงให้เห็น เมื่อถึงเป้าหมายแล้วทำให้มองย้อนไปว่าต้องใช้ความพยายามมากแค่ไหนหว่ามาจนถึงจุดหมาย โดยเนื้อหานิทานต้องสนุกสนานและชวนติดตาม

2.2.2 ด้านตัวละคร ตัวละครที่แสดงถึงการมุ่งสู่เป้าหมาย พฤติกรรมของตัวละครควรมีซับซ้อน มีความชัดเจนในการแสดงออก เช่น ตัวละครที่ต้องมีความพยายาม ควรทำให้ผู้อ่านรู้ว่าตัวละครมีความพยายามมากขนาดไหน และได้รับผลรับอย่างไรเมื่อทำสิ่งนั้นสำเร็จ ตัวละครที่ใช้แทนตัวเด็กมักจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ที่มีขนาดเล็ก เนื่องจากขณะที่เด็กฟังนิทานร่างกายของเด็กยังมีขนาดเล็ก เด็กจึงเกิดการเทียบเคียงระหว่างตัวละครกับตนเอง

### สรุปและอภิปรายผล

1. ทักษะการคิดเชิงบริหารเป็นทักษะที่นำไปสู่ความสำเร็จ ทักษะสมองที่เป็นรากฐานนำไปสู่การมีพัฒนาการครบรอบด้านของมนุษย์ ซึ่งทักษะสมองนี้เป็นเป็นชุดกระบวนการทางความคิด ทำงานภายในสมองส่วนหน้า มีหน้าที่ในการจัดการความรู้สึก การคิดและการกระทำ ช่วยให้มนุษย์คิดเป็น ทำให้แต่ละบุคคลมีทักษะพื้นฐาน สามารถนำไปพัฒนาตนได้และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณภาพโดยผ่านกระบวนการทั้ง 9 ทักษะดังนี้ 1) ความจำเพื่อการใช้งาน (Working Memory) 2) การยั้งคิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) 3) การยืดหยุ่นความคิด (Shifting หรือ Cognitive Flexibility) 4) การใส่ใจจดจ่อ (Focus หรือ Attention) 5) การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) 6) การติดตามประเมินตนเอง (Self –

Monitoring) 7) การริเริ่มลงมือทำ (Initiating) 8) การวางแผน (Planning & Organizing) 9) การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal – Directed Persistence) (สุภาวดี หาญเมธี, 2559) จากผลการวิจัยของนวลจันทร์ จุฑาภักติกุล (2560) พบว่าเด็กไทยที่มีอายุระหว่าง 2 – 6 ปี มีปัญหาด้านทักษะการคิดเชิงบริหารต่ำกว่าเกณฑ์ถึง 30% ของเด็กในช่วงอายุเดียวกัน ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลและปัญหาด้านทักษะการคิดเชิงบริหารไปต่อยอด เพื่อจะหาข้อกำหนดที่เหมาะสมในการแตงนิทานสำหรับเด็กเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหาร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนทางเลือกเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 20 ท่าน ผลการประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารที่มีความจำเป็นมากที่สุดมี 2 ทักษะดังนี้

1.1 การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) เป็นทักษะที่ช่วยให้เด็กสามารถจัดการกับอารมณ์และเข้าใจอารมณ์ของตนเองได้ ส่งผลให้สามารถปรับสภาพอารมณ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงควบคุมการแสดงออกทั้งทางอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม ผลของการไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง จะส่งผลให้เป็นคนโกรธง่าย ฉุนเฉียวง่าย หงุดหงิดบ่อยครั้ง ระเบิดอารมณ์ได้ง่าย ทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ รวมทั้งอาจจะทำให้กลายเป็นคนขี้กังวล อารมณ์แปรปรวนและมีอาการซึมเศร้าได้ง่ายกว่าปกติ

1.2 การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal - Directed Persistence) เป็นทักษะอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้เด็กเกิดความพยายาม แน่วแน่ มุ่งมั่นทำในสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้จนถึงที่สุด เมื่อมีความตั้งใจแล้วลงมือทำสิ่งใดก็ตาม เด็กจะมีความสามารถในการอดทนพยายาม ไม่ว่าจะพบกับอุปสรรคในรูปแบบใด ก็พร้อมที่จะแก้ไขและฝ่าฟัน จนกระทั่งประสบความสำเร็จ หากไม่มีความอดทนและพยายามทำสิ่งใดให้บรรลุตามเป้าหมาย จะส่งผลให้เด็กเป็นคนโลเล ไม่แน่วแน่ตั้งใจ ไม่เกิดความพยายาม คิดทำสิ่งใดก็จะไม่สำเร็จ

2. นิทานสำหรับเด็กถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนการอ่านพร้อมการเรียนรู้ โดยมีเนื้อหาลักษณะของประโยคจะเป็นเพียงประโยคสั้นๆ และมีภาพประกอบ ส่งผลให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยนิทานสำหรับเด็กในรูปแบบนิทาน วรรณคดีประเภทต่างๆ จะสามารถช่วยปลูกฝังให้เด็กเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ถูกต้องและเป็นเหตุเป็นผล โดยความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไม่ได้นำมาซึ่งความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว นิทานสามารถช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและคุณนิสัยที่ดี (เบญจมาศ แสงโยมณี, 2549) โดยนิทานสำหรับเด็กจะต้องมีเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเด็กในแต่ละช่วงอายุ จึงจะเป็นนิทานที่สามารถส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้ สร้างจินตนาการ และการปลูกฝังนิสัยด้านต่างๆ จากการเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านวรรณกรรมเด็กและสาขาใกล้เคียง โดยมีประสบการณ์การทำงานเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ใช้การเก็บข้อมูลในรูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview) โดยมีรายละเอียดของข้อกำหนดในการแตงนิทานดังต่อไปนี้

2.1 เนื้อหาของนิทานสำหรับเด็กโดยมีแก่นของเรื่องเป็นแกนหลักที่จะใช้เชื่อมโยงไปยังทุกๆ จุดของเนื้อหาในนิทานเรื่องนั้น โดยมีการวางแก่นเรื่องไว้เพื่อให้เรื่องราวที่เขียนขึ้นไม่มีการหักเหไปในทิศทางอื่นจนสร้างความซับซ้อนและทำให้เด็กเข้าใจถึงเนื้อหาในเรื่องได้ยาก โดยเนื้อหาของเรื่องนั้นจะต้องมีความชัดเจน มีความกระชับไม่ยาวแต่ก็ไม่สั้นมากเกินไป เด็กสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย การดำเนินเรื่องและการจบเรื่องเป็นจุดสำคัญที่จะสอดแทรกคำสอนต่างๆ ให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กที่ได้อ่านรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านและได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน โดยสอดคล้องกับงานเขียนของ ปรีดา ปัญญาจันทร์ และชีวัน วิสาสะ (2548) พบว่าการกำหนดจุดประสงค์ของเรื่องไว้อย่างชัดเจนก่อนการเริ่มลงมือแตงนิทาน จะส่งเสริมให้นิทานเรื่องนั้นๆ มีจุดเด่นและจะสามารถสร้างจุดจดจำที่ดีให้กับเด็ก โดยเนื้อหาของนิทานมุ่งไปที่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งนิทาน 1 เล่มควรทำให้มีการเล่าเรื่องเพียงแค่ 1 เรื่องราวเท่านั้น เพื่อที่จะสร้างความชัดเจน ไม่ทำให้เด็กเกิดความสับสนในการเรียบเรียงเรื่องราวที่ได้อ่านและอาจทำให้เด็กหมดความสนใจไปได้

2.2. ภาษาและสำนวนที่ใช้ควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายเป็นคำคล้องจองหรือคำซ้ำ ภาษาไม่ควรต้องนำคำมาแปลซ้ำอีกครั้ง โดยถ้าใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของเด็ก จะสามารถสร้างความสนใจให้เด็กมากยิ่งขึ้นควรหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่เข้าใจยาก เนื้อเรื่องที่ใช้เป็นประโยคสั้นๆ กระชับรัด มีความชัดเจนไม่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิมาภา ร่วมสุข



(2558) ที่ได้ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจ พบว่าภาษาในนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ควรใช้ภาษาง่ายๆ และควรเลือกใช้คำศัพท์ซ้ำๆ หรืออักษรซ้ำๆ จะทำให้เด็กคุ้นชินจนจำได้ ภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับวัย ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของเด็ก

2.3 ตัวละคร การกำหนดตัวละครจำเป็นต้องอย่างยิ่งสำหรับการเขียนเนื้อเรื่อง โดยสิ่งแรกผู้เขียนต้องกำหนด บุคลิก นิสัย ของตัวละครแต่ละตัว ตัวละครของหนังสือสำหรับเด็กนั้นมักจะเป็นสัตว์และมนุษย์ ตัวละครสัตว์จะเป็นตัวละครที่ เด็กสนใจมากเป็นพิเศษ โดยถ้าตัวละครที่ถูกนำเสนอมีความแตกต่างกันทางอารมณ์ในแบบคู่ตรงข้าม เรื่องราวที่นำเสนอผ่าน ตัวละครจะมีความเด่นชัดขึ้น ถ้าตัวละครเป็นมนุษย์ต้องมีอายุใกล้เคียงกับเด็ก ถ้าหากในเนื้อเรื่องมีตัวละครผู้ใหญ่เด็กจะไม่ชอบ มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสสุคนธ์ แนวบุตร (2557) ซึ่งได้ศึกษาเนื้อเรื่องของนิทานที่มีความสอดคล้องกับความ สนใจของเด็ก เด็กอายุ 4 - 6 ปีดังนี้ เด็กชอบฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์วิเศษ สัตว์พูดได้ การนำเสนอเรื่องที่เหมาะสมกับวัย ไร่ความสนใจของเด็ก ใช้ภาษาง่ายๆ มีบทสนทนาของตัวละครที่อาจให้เด็กสมมติเป็นตัวแทนได้ ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน

### ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ได้มาซึ่งข้อกำหนดในการแต่งเนื้อหานิทานสำหรับเด็กเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหาร เรื่องการควบคุมอารมณ์และการมุ่งสู่เป้าหมาย โดยข้อกำหนดเหล่านี้สามารถนำไปต่อยอดได้ในรูปแบบของสื่อการสอนสำหรับเด็ก เช่น บอร์ดเกม แอนิเมชัน เป็นต้น

2. ทักษะการคิดเชิงบริหารเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมากในการเสริมสร้างในเด็กยุคปัจจุบัน โดยวิธีการ ที่จะเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กนั้นควรที่จะให้เด็กได้ลงมือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองจนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจ การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับทักษะการคิดเชิงบริหารจึงเป็นส่วนสำคัญในการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของเด็กไทยให้ก้าวหน้าต่อไป

### เอกสารอ้างอิง

#### หนังสือ

- วรรณาท รักสกุลไทย. (2561). **EF เริ่มที่บ้านสานต่อที่โรงเรียน** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ.
- สุชาดา จักรพิสุทธิ. (2548). **การศึกษาทางเลือก โลกแห่งการเรียนรู้นอกโรงเรียน** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุภาวดี หาญเมธี. (2559). **พัฒนาทักษะสมอง EF ด้วยการอ่าน** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ไอทีอีดีจิตตอลพรินทร์.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์ และชิวัน วิสาสะ. (2548). **เล่านิทานอย่างไรให้สนุก** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แพรวเพื่อนเด็ก.

#### วิทยานิพนธ์

- รสสุคนธ์ แนวบุตร. (2557). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานที่บ้าน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิมภา ร่วมสุข. (2558). **การสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เบญจมาศ แสงโยมณี. (2549). **การศึกษาพัฒนาการของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กเริ่มหัดอ่าน อายุ 3 - 5 ปี ที่ขณะการประกวดตั้งแต่ พ.ศ.2515 - พ.ศ.2548**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

## เอกสารอ้างอิง

## สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ณ ลันตา. (2555). **เคล็ดลับสร้างสร้า่านมือใหม่**. สืบค้นจาก

<https://motherandchild.in.th/content/view/980/?fbclid=IwAR1ImLFQgpx8AHAMrly7kxDolryuOhNjwX Xw9Ou9sjszoDm3xhO8mhoOP-jA>

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล. (2559). **EF ทางรอดเด็กไทยสู่ศตวรรษที่ 21**. สืบค้นจาก

<https://www.thaihealth.or.th/Content/30642-EF%20ทางรอดเด็กไทยสู่ศตวรรษที่%2021.html?fbclid=IwAR0ZdNAjgF8NiusiZlHlww1dWL4TbqYmc9rTgBashv17wsvS1lGr5e5lLEY>

รักลูก. (ม.ป.ป). **เด็กติดเทคโนโลยีกระทบพัฒนาการ**. สืบค้นจาก <http://www.rakluke.com/article/24/121/3222/เด็ก>

ติดเทคโนโลยีกระทบพัฒนาการ

หนังสือพิมพ์บ้านเมือง. (2560). **หนุนแบบประเมิน EF คัดกรองพฤติกรรม-อารมณ์**. สืบค้นจาก

<http://www.banmuang.co.th/news/bangkok/80817>

อรุณศรี ละอองแก้ว. (2556). **แนวทางการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย**. สืบค้นจาก

<http://admin.elibrary.onecapps.org/Book/1230.pdf?fbclid=IwAR1rtzj7DY9-K-rrcY-Y5FhvsFrY9WeLhp1qi2JEtPyrLXTMWH69lhQzrEQ>